16/11/2021

Η μνήμη του Πατριάρχη Παύλου παραμένει ζωντανή

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Δώδεκα χρόνια συμπληρώθηκαν χθες από την κοίμηση του Πατριάρχης Σερβίας κυρού Παύλου με τη μνήμη του να παραμένει ζωντανή στις καρδιές των Σέρβων – "Τα λόγια του Πατριάρχη Παύλου ήταν τα λόγια του Ευαγγελίου, τα λόγια της Εκκλησίας, τα λόγια των Αποστόλων, τα λόγια του ίδιου του Κυρίου μας", ανέφερε από την Ιερά Μονή Ρακόβιτα ο Πατριάρχης Σερβίας Πορφύριος για τον μακαριστό προκάτοχό του

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Με αφορμή τη συμπλήρωση 12 ετών (15 Νοεμβρίου 2009) από την κοίμηση του

Πατριάρχη κυρού Παύλου τελέστηκε Θεία Λειτουργία στη Μονή Ρακόβιτσα, όπου βρίσκεται ο τάφος του μακαριστού, προεξάρχοντος του Πατριάρχη Σερβία κ.κ. Πορφυρίου συλλειτουργούντος του Επισκόπου Μαρακάνα κ. Σάββα. Στη συνέχεια τελέστηκε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του Ιεράρχη που αγαπήθηκε από τον Σερβικό λαό και είχε ως αποκλειστικό σκοπό της ζωής του τη διάδοση του μηνύματος του Ευαγγελίου και τη διακονία της Εκκλησίας και του πλησίον.

Στο κήρυγμά του ο Πατριάρχης Πορφύριος αναφέρθηκε στα χαρίσματα του προκατόχου του τονίζοντας ότι η μνήμη του μακαριστού κυρού Παύλου παραμένει ζωντανή, ξεπερνώντας τα σύνορα της Σερβίας. *“Η μνήμη του είναι πολύ ζωντανή ανάμεσα σε εμάς τους Ορθόδοξους Σέρβους. Όχι μόνο μεταξύ των Σέρβων που πηγαίνουν στην εκκλησία και προσεύχονται στον Θεό, αλλά και μεταξύ όλων των πολιτών αυτής της χώρας που δεν έχουν άμεσους δεσμούς με την Εκκλησία. Η μνήμη του μακαριστού Πατριάρχη Παύλου είναι ζωντανή μεταξύ όλων των Ορθοδόξων Χριστιανών καθώς πολλοί είχαν την ευκαιρία να τον γνωρίσουν, να έρθουν σε επαφή μαζί του, να τον ακούσουν”*, σημείωσε.

Ο Μακαριώτατος αναφέρθηκε επίσης στην προσωπική σχέση που είχε με τον μακαριστό Πατριάρχη με την ευλογία του οποίοι εκάρη μοναχός στη Μονή Ντέτσανι. *“Κλήθηκε να διακονήσει την Εκκλησία και το λαό μας σε δύσκολους καιρούς. Το έπραξε με την ίδια αγάπη και ως Επίσκοπος Ράσκας και Πριζρένης και ως Πατριάρχης Σερβίας. Είθε ο Θεός να δώσει στον Πατριάρχη Παύλο την Βασιλεία των Ουρανών και είμαι βέβαιος ότι αυτή τη στιγμή βρίσκεται στην αγκαλιά του Θεού”,* είπε.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε επί του τάφου του μακαριστού Πατριάρχη τρισάγιο από τον Πατριάρχη Πορφύριο.

Ποιμένας σε μια δύσκολη εποχή για τους Σέρβους

Ο μακαριστός Πατριάρχης Παύλος γεννήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 1914 στο χωριό Κούτσαντσι της Σλαβονίας (σήμερα ανήκει στην Κροατία). Έμεινε ορφανός σε μικρή ηλικία. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Βελιγραδίου. Μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο πήγε ξανά στο Βελιγράδι, ως πρόσφυγας και εργάστηκε σε διάφορες δουλειές για να επιβιώσει. Εργάστηκε ακόμη και ως οικοδόμος. Το 1948 εκάρη μοναχός και μέχρι το 1955 ανήκε στη Μονή Ράτσια.

Το 1954 χειροτονήθηκε διάκονος και το 1957 πρεσβύτερος. Από το 1955 ως το 1957 έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Επιστρέφοντας στην πατρίδα του, **εξελέγη επίσκοπος Ράσκας και Πριζρένης.**

Εξελέγη Αρχιεπίσκοπος Πεκίου, Μητροπολίτης Βελιγραδίου και Καρλοβικίου και

Πατριάρχης Σερβίας την **1η Δεκεμβρίου 1990** με τον αποστολικό τρόπο, δηλαδή με κλήρωση. Λέγεται ότι ο μακαριστός κυρός Παύλος ήταν ίσως ο μοναδικός των Μητροπολιτών ο οποίος δεν επιθυμούσε να εκλεγεί Πατριάρχης.

Ήταν ασκητική μορφή, και ασκητική ήταν και η ζωή του. Κατάφερε να ποιμάνει τους Σέρβους σε μια εποχή δύσκολη, μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και να γίνει σύμβολο ενότητας του σερβικού λαού εν μέσω των εμφυλίων πολέμων που ακολούθησαν καθώς και το 1999 στις πολεμικές συρράξεις στο Κοσσυφοπέδιο.

Τον Οκτώβριο του 2008 ζήτησε να παραιτηθεί από το Θρόνο, αλλά αυτό δεν έγινε δεκτό από τη Σύνοδο της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ο Πατριάρχης Παύλος εκοιμήθη στις **15 Νοεμβρίου 2009** ενώ κατά την ημέρα της εξοδίου ακολουθίας του κατά χιλιάδες αυθόρμητα μαζεύτηκαν προκειμένου να τον συνοδεύσουν στην τελευταία επίγεια κατοικία του.

Φωτογραφίες: spc.rs